

Helena Kraljić

VAKTIN VAR MI?

Resimleyen: Maja Lubi

Sonbahar bitmişti.

Havada kar kokusu vardı.

Ayıcık Tim, ormanda arkadaşlarına bir süre onları göremeyeceğini söylemek için yürüyordu.

Yerde telaşla bir şeyler arayan Sincap Vicky'yi gördü.
"Dinle Vicky," dedi. "Sana söyleyeceğim bir şey var..."

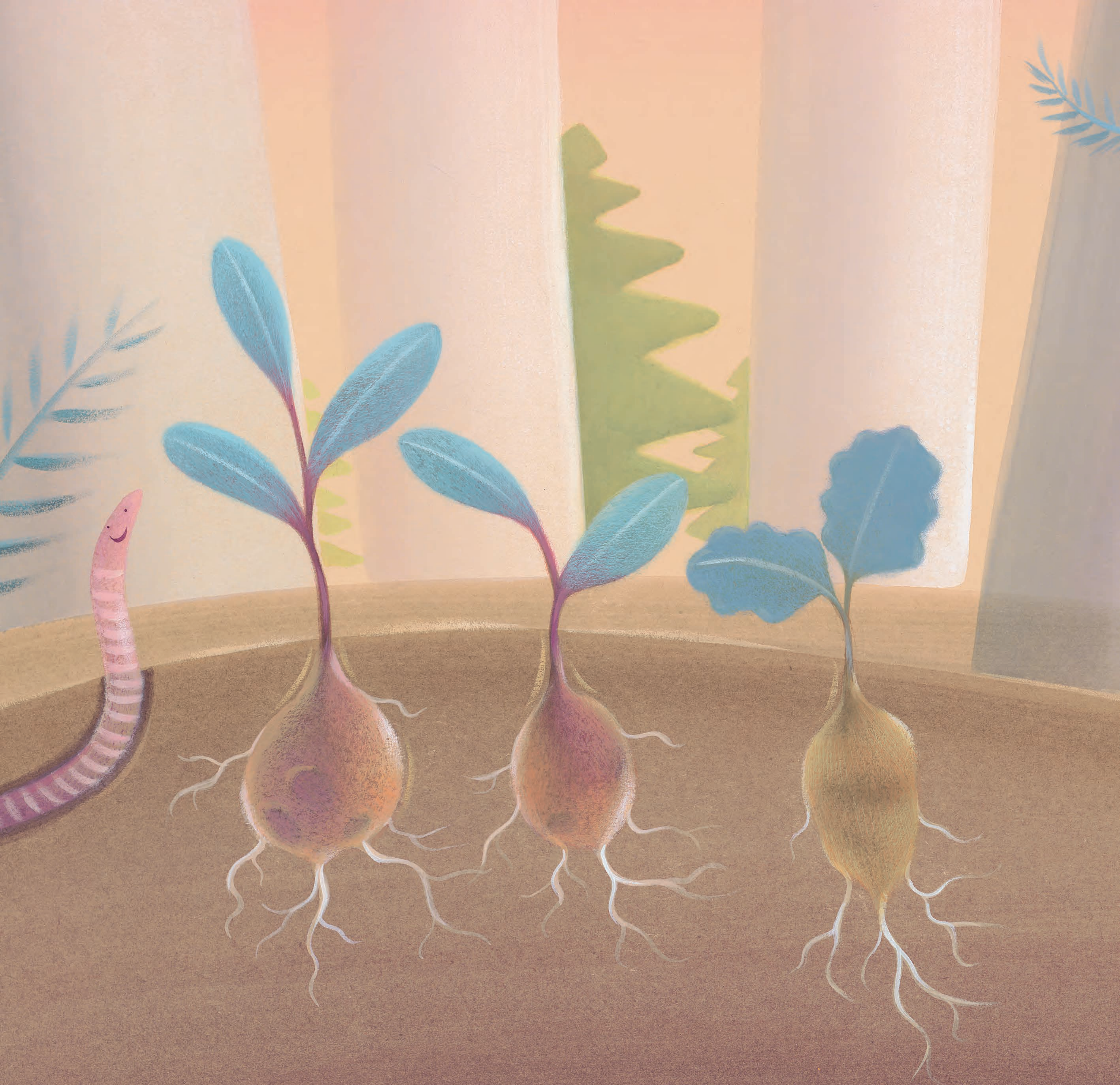
"Şu anda vaktim yok.

**Bir dakika bile, bir saniye bile,
yüzde bir saniye bile yok.**

Eğer hızlıca kozalak ve palamut toplamazsam, bütün kış aç kalırım," dedi Vicky. O kadar hızlı konuştu ki, Tim anlamakta zorlandı.

"Dostun için bile vaktin yok mu?"
diye mırıldandı Tim kırılgan bir şekilde, sonra ormanda yürümeye devam etti.

Bitki köklerini toplayan porsuğun işini bölerek,
"Merhaba, Willie," dedi.

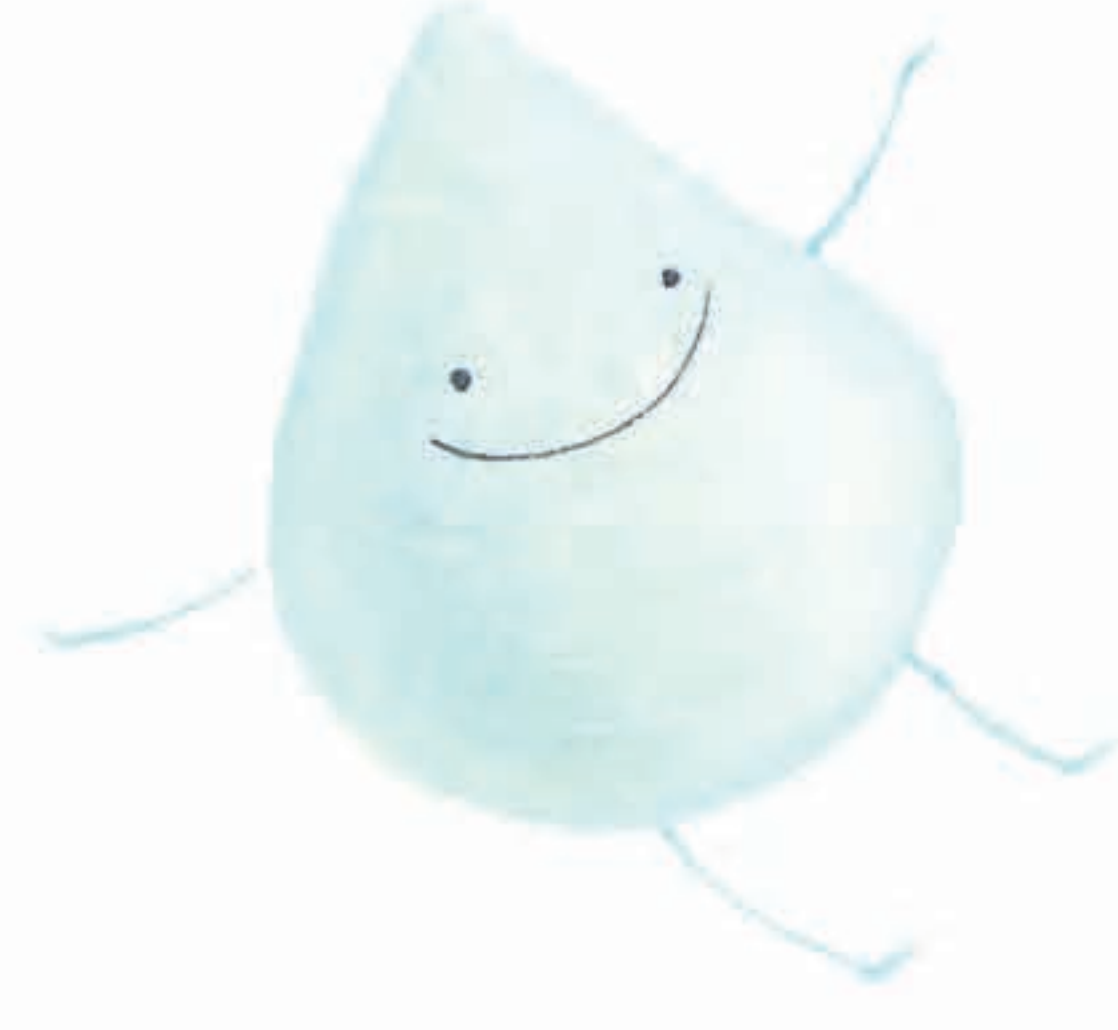
"Sana söyleyeceğim bir şey var..."

“Merhaba, merhaba, Tim,” diye hızlıca cevap verdi porsuk. Sonra ormanın diğer tarafına koşarak, “Üzgünüm ama hiç vaktim yok. Kış kapıda ve ben hâlâ hazırlık yapmadım,” dedi.

“Willie de çok meşgul,” diye homurdandı Tim ve hızlıca yoluna devam etti.

Sonra Tavşan Bonny’i gördü.

“Bonny, sana söyleyeceğim bir şey var...”

“Bugün yavrularımla ilgilenmekten başka vakit ayırabileceğim bir iş yok. Yarın, Tim. Yarın, biraz zamanım olacak.”

Kimse ona zaman ayırmadığı için kızan Tim, mağarasına geri dönmek üzere yola çıktı.

